Вклещя, гл. свр. от вклещям, вклещих ~~[illegible]~~ ~~и~~ с пръстът.

Вклещвам -щвам, гл. учащ. и условен от вклещям

Вклещен, а, о, — и (ът) от вклещя. Сковал от една страна вклещена в'сърдце крясна. Пк. 85.

Вклещванѣ (то)

Вклещям, гл. д. турям нѣщо вѫтрѣ отдѣто немогѫ да го извадя лесно.

Вклещям се гл. възвр. пъхам се нѣйдѣ отдѣто немогѫ лесно да излѣза.

Вклещване (то)

Включен, а, о, — и (ът) турен и той наредът, в'числото между другитѣ.

Включа, иш, — ил. гл. свър. от включам.

Включам, гл. д. турям между други.

Включвам, гл. учащ. и услов. от включам.

Вкова, ещ, — ал. гл. свър. от вковавам.

Вковавам. гл. д. 1) Заковавам нѣщо в' друго. 2) казва се и за мразът кога замразява нѣщо. в. причуквам.

Вкован, а, о, — и (ът) закован в' нѣщо причукан.

Вковаванѣ (то)

Вковувам. в. вковавам

Вкокалявам се гл. възвр. в. вкостявам се ~~от~~ и вдървявам се.

Вкопавам. гл. д. 1) издълбавам навѫтрѣ нѣщо в' дърво, в' камък. ~~Цѣл мѣсец отиде дод~~ 2) закопавам нѣщо до нѣгдѣ в' землята.

Вкопавам се. гл. възвр. и стр. 1) окопавам се. ископавам колкото да се затуля от неприятелский огън. тая нощ се вкопахми тамо.

Вкопаванѣ (то) от вкопавам

Вкопан, а, о, — и (ът) ~~прич.~~ стр. от вкопая. от това копаня. Словата са вкопани в' камъкът. В. вдълбани.

Вкопая, гл. свр. от вкопавам. Цѣл мѣсец отиде додѣ повкопая дървото и дам образ на корито. Ходих та вкопах слоговетѣ и се върнах.

Вкопувам тоже що вкопавам.

Вкопуванье (то). В. вкопаванье

Вкоравявам се гл. ставам корав: ~~Т~~ Частото издуванье на жлезитѣ по корема от което той отича и ся вкоравява. Л. Д. 1871 р. 121.

Вкоравя се, иш се, — ил се. ~~от~~ гл. свр. от вкоравявам се: вт каксе вкоравят коститѣ немогат да се изправят — р. 125. Избила кална каша, по малко застинала и се вкоравила и та станали високи могили и планини. Л. Д. 1872 р. 129.